ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 218
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 45-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

26 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958
ΠΕΡ.8'-ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3953

ΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ, ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ ΤΟΥ

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΗΟΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΖΩΗΝ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ

ΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΣΑΦΗ ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

ΧΘΕΣ ΩΜΙΛΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΧΑΛΚΙΣ, 25. Μὲ ἀνυπόκριτον χαρὰν καὶ πηγαῖον ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ καὶ ψυχικὴν συγκίνησιν ἀνείπωτον, ὁ λαὸς τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Χαλκίδος ὑπεδέχθη σήμερον τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Κωνστ. Καραμανλῆν, τὸν δοκιμασθέντα εἰς τὸ πεδίον τῆς πράξεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς πολιτικὸν ἡγέτην.

Αἱ δύο πόλεις συνηγωνίσθησαν εἰς ἐνθουσιασμὸν καὶ παντοίας ἐκδηλώσεις τὰς ἄλλας περιοχάς, μὲ τὸν λαὸν τῶν ὁποίων ἐπεκοινώνησε μέχρι τοῦδε ὁ κ. Καραμανλῆς. Διεδήλωσε τὴν πίστιν του καὶ τὴν ἐκτίμησίν του πρὸς τὸν πολιτικὸν ἡγέτην, ὁ ὁποῖος ὑπόσχεται ἡθικὴν γραμμὴν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, δημιουργικὴν ἐργασίαν καὶ σταθερότητα εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας.

Μὲ τὸν ὄγκον του, τὴν πυκνότητα καὶ τὸν ὑψηλὸν τόνον τῶν ἐκδηλώσεών του, ὁ λαὸς τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Χαλκίδος, ἐκπροσωπῶν τοὺς κατοίκους τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Εὐβοίας, ἐπεβεβαίωσε σήμερον κατὰ χαρακτηριστικὸν τρόπον τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν ΕΡΕ καὶ τὸν ἡγέτην της κ. Καραμανλῆν. Αἱ ἐπευφημίαι καὶ αἱ ἐκδηλώσεις πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ ἀποτελοῦν μίαν ἔγκρισιν τοῦ προγράμματός του, ἀλλὰ καὶ μίαν ἀπάντησιν πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν τῆς 11ης Μαΐου.

Ὁ λαός, ὥριμος πολιτικῶς, διακρίνει πρόσωπα καὶ καταστάσεις καὶ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ, ἡ ὁποία δὲν δίδει ὑποσχέσεις, ἀλλὰ προβάλλει ἕνα διετὲς ἀναδημιουργικὸν ἔργον. Ἡ ΕΡΕ δὲν κατασκευάζει χαρτίνους πύργους γιὰ νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς ἀφελεῖς, ἀλλὰ δι' ἑνὸς ρεαλιστικοῦ προγράμματος θεμελιώνει τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Καραμανλῆς προβάλλει ἔργα, ἐνῶ οἱ ἀντίπαλοί του, μολονότι ἐπανειλημμένως ἐκυβέρνησαν τὸν τόπον, μὴ ἔχοντες νὰ ἐπιδείξουν ἔργα, καταναλίσκονται εἰς ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις.

Ὁ λαὸς τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Εὐβοίας μὲ τὴν σειράν του ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ε.Ρ.Ε., ὅπου σφυρηλατεῖται ἡ ἐκλογικὴ ἐπικράτησις διὰ τὴν ἐκ νέου ἀνάθεσιν τῆς ἐντολῆς εἰς τὸν ἡγέτην αὐτῆς πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς, ὁμοιογενοῦς, σταθερᾶς καὶ ἱκανῆς νὰ συνεχίσῃ καὶ ὁλοκληρώσῃ τὸ ἀνακοπὲν ἔργον της.

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἀνεχώρησε τὴν 4.20' μ.μ. ἐξ Ἀθηνῶν, κάμνων ἔναρξιν τοῦ τετάρτου κύκλου τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν λαὸν τῶν νομῶν Βοιωτίας, Εὐβοίας, Φθιώτιδος Καρδίτσης, Τρικάλων, Μαγνησίας, Λαρίσης, Κοζάνης, Καστοριᾶς, Φλωρίνης, Πέλλης καὶ Ἡμαθείας.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. κατὰ τὴν διέλευσίν του ἀπὸ τὴν κωμόπολιν τῆς Μάνδρας ἐγένετο ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων μὲ φωνάς: «Καραμανλῆ, προχώρει ἐμπρός. Σὲ ἔχουμε στὴν καρδιά μας».

Εἰς τὴν κωμόπολιν Ἐρυθραί, νέαι ἐκδηλώσεις καὶ νέαι ἐπευφημίαι ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ μὲ φωνὰς «λόγο, λόγο».

Ὁ κ. Καραμανλῆς, ὁμιλῶν δι' ὀλίγον πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως, εἶπε:

«Τὰ πολλὰ λόγια εἶναι φτώνεια. Δὲν δίδω ὑποσχέσεις. Εἶπον καὶ ἄλλοῦ, ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐδῶ: Βοηθῆστε με νὰ σᾶς βοηθήσω νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον, ποὺ διεκόπη. (Φωναί: κάτω οἱ προδόται). Εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἄλλων ἀντιπαρατάσσω τὰ ἔργα τῆς διετίας μου. Εἴσθε εἰς θέσιν νὰ σχηματίσετε γνώμην δι' ὅλους μας».

Ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν ὁ κ. Καραμανλῆς ἀνεχώρησε διὰ Θήβας ὅπου ἀφίκετο τὴν 6.05 μ.μ. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ ἀφάνταστον χαρὰν, πρωταφανῶς θερμὰς ἐκδηλώσεις καὶ κραυγάς: «Καραμανλῆς. Ἔργα, ὄχι λόγια, ὄχι παραμύθια».

Ὁμιλῶν πρὸς τὸν λαὸν τῶν Θηβῶν ὁ κ. Καραμανλῆς ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσεν ἡ κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, ἠσχολήθη δὲ εἰδικώτερον μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβεν αὕτη διὰ τὴν ἀγροτικὴν τάξιν.

Ἐπευφημούμενος ζωηρῶς, ὁ ἡγέτης τῆς Ε.Ρ.Ε. ἀνεχώρησε διὰ Χαλκίδα, ὅπου ὡμίλησεν εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν ἐν μέσῳ ἀληθοῦς παραληρήματος ἐνθουσιασμοῦ χιλιάδων λαοῦ.

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἀνέπτυξε πρὸς τὰ συγκεντρωθέντα πλήθη τὴν σημασίαν τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν καὶ γενικώτερον τὰ πολιτικὰ προβλήματα τῆς χώρας.

«Τὰ προβλήματα αὐτά, ἐτόνισε, διακοπτόμενος ὑπὸ ἐπευφημιῶν ὑπὲρ τῆς Ε.Ρ.Ε., τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς χώρας, καλεῖσθε νὰ λύσετε κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Καὶ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ εὕρετε τὴν λύσιν των. Διότι τὰ περισσότερα κόμματα ἐκυβέρνησαν κατὰ καιροὺς τὴν χώραν καὶ δύνασθε νὰ τὰ κρίνετε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἀπέδωσαν.

»Εἶναι σφάλμα τῶν πολιτικῶν νὰ προσπαθοῦν νὰ παραπλανήσουν τὸν λαόν μας μὲ ἐντυπωσιακὰς ἐπαγγελίας. Ἐὰν ἔχουν σεβασμὸν πρὸς τὸν λαόν, ἐὰν ἐκτιμοῦν τὴν νοημοσύνην του, θὰ πρέπει νὰ προβάλουν τὰς πολιτικάς των ἀρχὰς καὶ τὰ πεπραγμένα των καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν νὰ διεκδικήσουν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ. Διότι αἱ ψευδεῖς ἐπαγγελίαι, ὅπως ἐτόνισα καὶ ἄλλοτε, μεταβαλλόμεναι μετεκλογικῶς εἰς πικρὰς ἀπογοητεύσεις, καθιστοῦν τοὺς πολιτικοὺς ἐχθροὺς τοῦ κράτους.

»Ἀλλά, ἐὰν ἡ πολιτικὴ τῶν ὑποσχέσεων ἀποτελεῖ σφάλμα, ἡ τακτικὴ τῶν ὕβρεων καὶ τῶν συκοφαντιῶν ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τοὺς πολιτικούς. Διότι ἐὰν ἀλληλοϋβριζόμενοι πείσωμεν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι ὅλοι εἶμεθα ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης του, τότε ἀνοίγομεν τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἀναρχίαν, πρὸς τὸν κομμουνισμόν.

»Γνωρίζεται ὅτι ἐπὶ μίαν διετίαν ὑπέστην προσωπικὰς ἐπιθέσεις. (φωναί: Κάτω οἱ συνωμόται) Ἐπινέσεις ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν. Ἐδέχθην ὕβρεις ἀπαραδέκτους. Σᾶς προειδοποιῶ δὲ ὅτι ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν, ἡ ἐναντίον μας συκοφαντικὴ ἐκστρατεία θὰ ἐνταθῇ. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρακολουθήσω τοὺς ἀντιπάλους μου εἰς τὴν τακτικὴν αὐτήν, διότι ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λαόν. Ἡμεῖς ἀντὶ τούτου προβάλλομεν τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐπετελέσαμεν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, (φωναί: Καραμανλῆς—ἔργα) καὶ τὴν σταθερότητα τῆς ἐθνικῆς καὶ ἰδεολογικῆς μας θέσεως. Καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ διεκδικοῦμεν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ» (φωναί: τὴν ἔχετε).

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Καραμανλῆ ἐκάλυψαν ζωηραὶ καὶ παρατεταμέναι ἐπευφημίαι καὶ ζητωκραυγαί.

Μέχρις ἀργὰ τὴν νύκτα, πλήθη λαοῦ, συγκεντρούμενα ἔξω τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου κατέλυσεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, τὸν ἐπευφήμουν ἐνθουσιωδῶς.

Αὔριον τὴν πρωΐαν ὁ κ. Καραμανλῆς ἀνεχωρεῖ διὰ Λεβάδειαν, ὅπου καὶ θὰ ὁμιλήσῃ τὴν πρωΐαν. Τὸ ἀπόγευμα θὰ ὁμιλήσῃ εἰς Λαμίαν καὶ τὴν ἑσπέραν εἰς Καρδίτσαν.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΡΕΥΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Συμφώνως πρὸς τὸ ἀρχικὸν πρόγραμμα, ἡ ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον διενεργουμένη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ἔρευνα διὰ τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, πρόκειται νὰ ἐπεκταθῇ ἤδη εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς Βόλον καὶ Πάτρας.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΔΙ' ΑΓΡΟΤΟΠΑΙΔΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 25. Ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διετέθη πίστωσις 1.500.000 δραχμῶν, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀγροτοπαίδων, τόσον εἰς τὸν τεχνικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα τῆς γεωργίας.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

ΔΕΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΙΤΟ

"ΓΕΛΟΙΑΙ, ΑΙ ΦΗΜΑΙ

ΛΟΥΜΠΙΑΝΑ, 25. Γιουγκοσλάβος ἐκπρόσωπος διέψευσε σήμερον κατηγορηματικῶς τὴν πληροφορίαν περὶ ἀποπείρας δολοφονίας κατὰ τοῦ προέδρου Τίτο. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας κ. Βιλφὰν ἐχαρακτήρισε τὰς φήμας αὐτὰς ὡς γελοίας. Ἄλλος Γιουγκοσλάβος ἐπίσημος τὰς ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀνοήτους καὶ στερουμένας πάσης ὑποστάσεως.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΠΩΝΥΜΑ

Τοῦ κ. Γ. Α. ΣΙΝΑ

Γιὰ τὴν ἀπόκτησι ἐπωνύμων πῆραν πολλοί, ἤ τοὺς τὰ κόλλησαν χωρὶς νὰ θέλουν, τὰ ὀνόματα διαφόρων φαγωσίμων. Ἄλλοι χρησιμοποίησαν τὰς λέξεις ποὺ μᾶς δηλώνουν τὸ ἀνάστημα ἤ τὴν ἡλικίαν.

α' Ἀπὸ Φαγώσιμα: Ζουμῆς, Πήτας, Χορτάσης, Ψωμιάδης, Νερουλός, Ψημένος, Καϊμακᾶς, Σαρμᾶς, Πατσιώτης, Πιλαφόπουλος, Βακαλόγλου, Σαλμᾶς Λαδόπουλος, Ἀρτόπουλος, Ψωμᾶς, Σαλάτας, Καρβέλας, Τυροβολᾶς Παπάρας, Κοτόπουλος, Μιτζήθρας, Δίπλας, Πιτούλης, Βουτυρᾶς, Ἀλειματήρας, Μακαρώνας, Τραχάνης, Κουρκούτας, Ἀτζεμόπουλος, Γκίζας (ἀλβ. μιζίθρα), Μπέκρος Μουστῆς, Τσίκνας Ζυμάρης, Σημίτης, Σβίγγος, Γιαχνῆς, Γαλατόλιας, Γκιβέτσης, Πληγουρίδης.

Β' Ἀνάστημα καὶ Ἡλικία: Ψηλοπαναγιώτης, Λιανός, Πλατῆς, Κοντούλης, Κοντός, Νᾶνος, Ὑψηλάντης, Πρωτόγερος, Μακρῆς Ψηλόπουλος, Γκλιάτης (ἀλβ. ψηλός), Κοντέας, Μικρούτσικος, Γιγάντες, Μέγας, Σφρουγγύλης, Γέρος, Μικρὸς, Βόγλης (ἀλβ. μικρός), Χονδρόπουλος.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΓΕΛΟΙΟΠΟΙΗΘΗ ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΩΣ

Εἴτε ἐτελείωσεν εἴτε ὄχι τὸ εἰς συνέχειαν δημοσιευόμενον «πρόγραμμα» τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων—πῶς νὰ τὸ ξέρῃ κανείς;—οἱ ἐκλογεῖς τῆς 11ης Μαΐου ἔχουν ἀποκτήσει ἤδη μίαν ἰδέαν τῆς ἀπατῆς, ἡ ὁποία ἐπιχειρεῖται μὲ αὐτό, εἰς βάρος των. Ἐὰν πάρῃ κανεὶς τὴν δημοσιευθεῖσαν πρὸ δεκαημέρου πρώτην «συνέχειαν» μὲ τὴν φορολογικὴν πολιτικὴν τοῦ κόμματος καὶ φθάσῃ εἰς τὴν τελευταίαν, μὲ τὴν «κοινωνικὴν» πολιτικήν, εἶναι πραγματικῶς ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκπλαγῇ διὰ τὴν εὐκολίαν, μὲ τὴν ὁποίαν αὐτὸ τὸ πρόγραμμα κατορθώνει νὰ συνδέῃ τὰς πλέον ἀπιθάνους ἐπιδιώξεις. Μὲ τὴν φορολογικὴν πολιτικὴν καταργοῦνται οἱ φόροι καὶ αὐξάνονται ἀντιθέτως ὅλαι αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους. Μὲ τὴν ἀγροτικὴν πολιτικήν, ἀπαλλάσσονται οἱ ἀγρόται ὅλων τῶν ἔναντι τοῦ Κράτους ὑποχρεώσεών των καὶ ἀντιθέτως τὸ Κράτος ἐπιβαρύνεται μὲ κολοσσιαίας δαπάνας ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν. Μὲ τὴν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν ὅλοι οἱ ἀδιόριστοι διδάσκαλοι διορίζονται, ὅλοι οἱ διδάσκαλοι γίνονται διευθυνταὶ καὶ τμηματάρχαι, ὅλα τὰ σχολεῖα προάγονται—ἤτοι διπλασιάζεται τὸ προσωπικὸν των—ὅλα τὰ σχολικὰ κτίρια κτίζονται ἢ ἐπισκευάζονται, ὅλοι οἱ μαθηταὶ θὰ ἔχουν τὸ συσσίτιον καὶ τὴν ἐξοχὴν τῶν δωρεάν, δύο Πανεπιστημιακαὶ πόλεις ἀνοικοδομοῦνται εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην, ἀντιθέτως δὲ καταργοῦνται ἡ ἐκπαιδευτικὴ εἰσφορὰ καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη. Ἐπὶ τέλους, δέ, μὲ τὴν «Κοινωνικὴν» πολιτικὴν γίνονται ἄλλα καταπληκτικὰ θαύματα. Ἕνα ἐξ αὐτῶν μόνον ἀναφέρομεν ποὺ ὅμως εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ κριθοῦν καὶ τὰ ἄλλα.

Θὰ καθορίσῃ—λέγει τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων—τὴν «τιμαριθμικὴν ἀναπροσαρμογὴν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων». Καὶ γνωρίζει βέβαια, ὅτι μὲ τὴν ἀόριστον αὐτὴν διατύπωσιν, κοροϊδεύει τὸν κόσμον. Διότι μὲ βάσιν τίνος μισθοῦ καὶ τίνος ἡμερομισθίου θὰ καθορίσῃ τὴν ἀναπροσαρμογήν; Ἐὰν μὲ βάσιν τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἡμερομίσθια τοῦ 1953 ποὺ ἔγινεν ἡ νομισματικὴ ἀναπροσαρμογή, τότε τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ ἔπρεπεν, ἐρχόμενον εἰς τὴν ἀρχήν, «πρᾶγμα, ποὺ δὲν φαίνεται οὔτε ὡς σκιὰ πιθανότητος—νὰ αὐξήσῃ κατὰ 35 ο)ο—50 ο)ο τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἡμερομίσθια χωρὶς ἐξαίρεσιν βέβαια τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων. Ὑπάρχει ὅμως ἔστω καὶ ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ πιστεύσῃ ὡς δυνατὸν ἕνα τέτοιο πήδημα πρὸς τὰ ἄνω; Χωρὶς νὰ τιναχθοῦν συγχρόνως εἰς τὸν ἀέρα, ἡ δημοσία καὶ ἰδιωτικὴ οἰκονομία καὶ χωρὶς νὰ γυρίσωμεν εἰς τὸν...παράδεισον τοῦ πληθωρισμοῦ;

Καὶ ἐὰν ὅμως δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ καὶ ἡ τιμαριθμικὴ αὔξησις ποὺ ὑπόσχονται οἱ Φιλελεύθεροι θὰ ἔχῃ ὡς βάσιν τοὺς σημερινοὺς μισθοὺς καὶ τὰ σημερινὰ ἡμερομίσθια, τότε τί ὑπόσχονται; Τίποτε. Διότι διακυμάνσεις τιμαρίθμου δὲν ὑπάρχουν πλέον μετὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν οἰκονομικὴν ἐξυγίανσιν, ποὺ ἐπέτυχεν ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ, ἀπὸ τοῦ 1956 μέχρι τοῦ 1958. Ἐξαπατᾶ λοιπὸν τοὺς μισθωτοὺς καὶ ἡμερομισθίους τὸ «Κοινωνικὸν» πρόγραμμα τῶν Φιλελευθέρων.

Ἀλλ' ἡ ἀπάτη, προχωρεῖ ἀκόμη περισσότερον μὲ τὴν ὑπόσχεσιν φροντίδων ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων, αἱ ὁποῖαι ἐν τούτοις ἔχουν ληφθῆ ἤδη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ καὶ ἔχουν ἀποδώσει πλουσιωτάτους τοὺς πρώτους καρπούς των. Λέγει, αἴφνης, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων: «Θὰ ἀντιμετωπίσῃ εἰς εὐρεῖαν κλίμακα τὸ πρόβλημα τῆς ἐργατικῆς κατοικίας.» Φαίνεται λοιπόν, ὅτι οἱ Φιλελεύθεροι συναρχηγοὶ ἔχουν σχηματίσει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπευθύνονται μὲ τὸ πρόγραμμά των, πρὸς τοὺς Κινέζους ἢ πρὸς τοὺς μαύρους τῆς Γουϊάνας. Διότι ἀλλοιῶς, δὲν θὰ ἀποτολμοῦσαν βέβαια παρομοίαν... «ὑπόσχεσιν.» Ὅλοι οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν καὶ τὸ γνωρίζουν περισσότερον οἱ ἐργάται, ὅτι αὐτὸ τὸ πρόβλημα τῆς Ἐργατικῆς Κατοικίας, τό ὁποῖον δὲν ἐτόλμησαν κανὲν κόμμα καὶ καμμία κυβέρνησις νὰ ἀντιμετωπίσουν ποτέ, τὸ ἀντεμετώπισε καὶ τὸ ἔλυσεν ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ. Ὑπάρχει σήμερον ὁ Ὀργανισμὸς Ἐργατικῆς Κατοικίας, μὲ πλήρη καὶ ἄνετα οἰκονομικὰ μέσα, καὶ ὑπάρχουν χιλιάδες ἐργατικῶν κατοικιῶν, ποὺ παρεδόθησαν ἤδη εἰς ἐργατικὰς οἰκογενείας καὶ πληθώρα οἰκοπέδων εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς χώρας, ποὺ ἠγοράσθησαν δι' ἀνοικοδόμησιν ἐργατικῶν σπιτιῶν. Αὐτὸ λοιπόν, τὸ λελυμένον πρόβλημα, ὑπόσχεται νὰ... λύσῃ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων;

Ἀλλ' ὁμιλεῖ καὶ διὰ τὸ Ι.Κ.Α., τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. «Ὡς λειτουργεῖ σήμερον ὁ θεσμός, οὐδόλως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀποστολήν του»—μᾶς λέγει. Καὶ βέβαια, εἰς αὐτό, δὲν διαφωνεῖ κανείς. Τό κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὅμως, ἐκυβέρνησε τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ 1947 (μὲ τὸν Σοφούλην) μέχρι καὶ τοῦ 1952. Διατί δὲν ἔκαμε τίποτε τότε διὰ τὸ Ι.Κ.Α. καὶ θὰ τὸ κάμῃ τώρα; Ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ χωρὶς ὑποσχέσεις καὶ χωρὶς «πανηγύρια», ἔβαλε ἐμπρὸς κάποιαν προσπάθειαν ἀναδιοργανώσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ. Τὸ Ι.Κ.Α. τὸ σημερινὸν βεβαιότατα, δὲν εἶναι τὸ Ι.Κ.Α. τῆς ἐποχῆς τῶν Φιλελευθέρων. Εἶναι χίλιες φορὲς καλλίτερον καὶ θὰ ἦτο βέβαια ἀκόμη καλλίτερον μετὰ δύο χρόνια, ἐὰν ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ ἐξαντλοῦσε τὴν τετραετίαν της. Ἀλλὰ τί λέγουν καὶ τώρα οἱ κ. κ. Φιλελεύθεροι περὶ τῶν σχεδίων των διὰ τὸ Ι.Κ.Α.; Ὅ,τι ἀκριβῶς λέγουν καὶ διὰ τὸν Δημόσιον προϋπολογισμόν, τὸν ὁποῖον καλοῦν νὰ χάσῃ ὅλα του τὰ ἔσοδα καὶ νὰ δεκαπλασιάσῃ ὅλα του τὰ ἔξοδα. Λέγουν δηλαδή: «Βασικὴ ἐπιδίωξις πρέπει νὰ εἶναι: Περισσότεραι παροχαὶ μὲ τὰς ὀλιγωτέρας δυνατάς παροχάς.» Βασικὴ ἐπιδίωξις, δηλαδή, νὰ εἰσπράττῃ ὀλιγώτερα τὸ ΙΚΑ καὶ νὰ πληρώνῃ περισσότερα. Ἀλλὰ ποιὸς ἄνθρωπος εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ εἰς παρόμοιες τερατολογίες;

Εἶναι φανερὸν λοιπόν, ὅτι οἱ συναρχηγοὶ τῶν Φιλελευθέρων, βλέποντες τὸ βέβαιον ναυάγιον ποὺ τοὺς περιμένει, ἔχασαν πλέον ἀκόμη καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς σοβαρότητος. Λέγουν ὅ,τι θέλουν καὶ ὅσα θέλουν, χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν πλέον τὴν ἐντύπωσιν, ποὺ θὰ προκαλέσουν. Ἀποφασίζουν μίαν πολιτικὴν ἀπάτην μὲ τὴν εὐκολίαν τῶν κοινοτέρων ἐπιχειρηματιῶν τοῦ ποδιοῦ: «Μισὴ ντροπὴ δική τους καὶ μισὴ δική μας».

Ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι πλέον τὸ παιδί, ποὺ θὰ καταπλαγῇ μὲ ἕνα χαρτὶ καραμέλλες, ὅπως προφανῶς νομίζουν οἱ δύο συναρχηγοί. Ἔχει πολιτικὴν ὡριμότητα, τὴν ὁποίαν δὲν φαντάζονται καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει γνωρίζει νὰ διακρίνῃ μεταξὺ τοῦ σοβαροῦ καὶ τοῦ γελοίου. Δι' αὐτὸ δὲ καὶ τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἐπέτυχε νὰ κερδίσῃ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων μὲ τὸ μυθιστόρημα τοῦ «προγράμματός» του, εἶναι ὅτι ἐγελοιοποιήθη ἀνεπανορθώτως, ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ.

Χ.

ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν μεσημβρίαν χθὲς συνῆλθεν ἡ 25 γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ διοικητὴς αὐτῆς κ. Ξεν. Ζολώτας προέβη εἰς ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χρήσεως 1957 καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

Κατὰ τὸ 1957, αἱ ἀκαθάριστοι πρόσοδοι τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν της ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 478.612.332 ἐνῶ τὸ σύνολον τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν λειτουργίας της, ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 407.500.723. Τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς χρήσεως 1957 ἀνέρχονται εἰς δρρχμὰς 71.111.609

Αἱ ἀκαθάριστοι πρόσοδοι τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος παρουσίασαν αὔξησιν ἔναντι τῶν ἀντιστοίχων τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐκ δραχμῶν 56.023.949. Χαρακτηριστικὸν τῆς ὡς ἄνω αὐξήσεως ὑπῆρξεν ἡ προέλευσις αὐτῆς κυρίως, ἐκ τῆς ηὐξημένης ἀποδόσεως τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοποθετημένου συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος.

Αἱ πρόσοδοι τῆς Τραπέζης ἐκ χορηγήσεων ἐσωτερικοῦ καὶ ἑτέρων συναφῶν ἐργασιῶν παρουσίασαν μᾶλλον στασιμότητα παρὰ τὸ γεγονὸς τῆς αὐξήσεως τῶν χορηγήσεων συνεπείᾳ τῆς γενικωτέρας αὐξήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Τὸ σύνολον τῶν πάσης φύσεως τραπεζικῶν χορηγήσεων πρὸς τὴν οἰκονομίαν ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ ἔτους 1957 κατὰ δραχμὰς 4.196 ἑκατ. ἢ 28ο)ο περίπου, ἀνερχόμενον τὴν 31.12.57 εἰς δραχμὰς 18.936 ἑκατ. Εἰς τὴν ἀνωτέρω αὔξησιν τῶν διατεθέντων ὑπὸ τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος κεφαλαίων ἡ Τράπεζα, συμμετέσχε κατὰ ποσὸν δρχ. 1.194 ἑκατ. Ἡ διεύρυνσις σύτη τῶν πιστώσεων τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ἱδρύματος στρέφεται κατ' ἐξοχὴν πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν τομέων τῶν μὴ δυναμένων νὰ φέρουν τὸ βάρος ὑψηλῶν ἐπιτοκίων ἐξ οὗ καὶ δρ.1.123 ἑκ. ἐκ τῆς ἀνω πιστωτικῆς διευρύνσεως διετέθησαν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν. Ἐπίσης δι' ἀπευθείας χορηγήσεων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἐνισχύθησαν ὀργανισμοὶ ἰδιαιτέρας σημασίας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ διὰ τὴν προστασίαν κυρίως ἐξαγωγίμων προϊόντων. Εἰς τὴν τοιαύτην σύνθεσιν τῶν τοποθετήσεων τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ 1957 ὀφείλεται καὶ ἡ μείωσις τοῦ μέσου